

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland op 26 december 2005:

- na zijn telefonische melding van mishandeling via het alarmnummer 1-1-2, ten overstaan van de man en vrouw die betrokken waren bij de mishandeling, naar verzoeker heeft gewezen als melder van de mishandeling;
- vervolgens heeft geweigerd politieassistentie te verlenen op zijn telefonische melding van bedreiging door de eerder genoemde man.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker liep op 26 december 2005 vroeg in de ochtend in het Vondelpark. Vanuit het Vondelpark belde hij de alarmlijn om melding van mishandeling te doen. Een politiewagen van het wijkteam Oud-West is naar aanleiding van deze melding naar het Vondelpark gegaan. Diezelfde ochtend heeft verzoeker nog een melding gedaan.
2. Op 10 januari 2006 diende verzoeker een klacht in over het gemelde politieoptreden bij het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland.
3. De korpsbeheerder deed de klacht af bij brief van 7 augustus 2007, onder verwijzing naar het advies van de Commissie voor de Politieklachten. De korpsbeheerder onthield zich van een oordeel met betrekking tot het eerste klachtonderdeel. Het tweede klachtonderdeel achtte hij niet gegrond.
4. Op 13 augustus 2007 wendde verzoeker zich tot de Nationale ombudsman.

I. Ten aanzien van het aanwijzen als melder van de mishandeling

Bevindingen

1. Blijkens de door verzoeker zowel bij de politie als de Nationale ombudsman ingediende klacht en zijn reactie op het standpunt van de korpsbeheerder is er volgens verzoeker het volgende gebeurd.

Verzoeker was op 26 december 2005 om ongeveer 6.00 uur met zijn hond in het Vondelpark. Hij was getuige van een mishandeling. Hij zag dat een man een vrouw schopte en sloeg. Verzoeker belde hierop het alarmnummer. Even daarna arriveerde een politieauto. Verzoeker legde de situatie uit aan de politieambtenaren. Deze hielden vervolgens de man en vrouw staande. Verzoeker stond op grote afstand van de

politieambtenaren. Op een gegeven moment wees de politieambtenaar die met de man stond te praten richting verzoeker. De man zei hierop: "Hé meneer, kom eens hier, ik heb die vrouw niet geslagen." Verzoeker keerde hen hierop de rug toe om een toestand te voorkomen. Verzoeker klaagt erover dat hij als melder is aangewezen. Hij voelt zich hier ondermeer door bedreigd en onveilig (zie ook hierna onder II.1). Hij is verder van mening dat de politie het onderzoek naar zijn klacht heeft gefrustreerd, nu daaruit niet is gebleken welke politieambtenaren hem hebben aangewezen.

2. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman bleef de korpsbeheerder bij zijn standpunt dat hij zich diende te onthouden van een oordeel over dit klachtonderdeel. De Commissie voor de Politieklachten heeft in haar advies van 14 maart 2007 aan de korpsbeheerder aangegeven niet tot oordelen in staat te zijn, nu zij niet beschikt over de gegevens van de politie welke politieambtenaren hebben gereageerd op de eerste melding van verzoeker. De Commissie heeft ambtshalve opgemerkt dat zij het onzorgvuldig vindt van de politie dat ondanks uitvoerig onderzoek niet achterhaald kan worden welke politieambtenaren naar aanleiding van de melding van verzoeker ter plaatse zijn geweest.

3. Er is door de politie geen mutatie van het incident in kwestie opgemaakt.

4. Op 13 november 2006 heeft inspecteur V. een brief aan de Commissie voor de Politieklachten gestuurd. Uit deze brief is het volgende naar voren gekomen:

Uit onderzoek was gebleken dat een eenheid van het wijkteam Oud-West de eerste melding in het Vondelpark had ontvangen. Onderzoek naar de dienstroosters van dat wijkteam leverde op dat in de bewuste nachtdienst vijf politieambtenaren in dienst waren. Op 16 oktober 2006 is per e-mail aan deze politieambtenaren gevraagd of zij in de ochtend van 26 december 2005 in het Vondelpark zijn geweest. Op 13 november 2006 hebben vier van deze vijf politieambtenaren laten weten dat zij zich niet kunnen herinneren of zij in die bewuste ochtend in het Vondelpark waren geweest. De vijfde politieambtenaar heeft in eerste instantie niet gereageerd wegens vakantie.

5. Laatstgenoemde politieambtenaar is later op verzoek van de Nationale ombudsman alsnog gevraagd naar de betreffende dienst. In een brief van de politie van 8 november 2007 is meegedeeld dat deze politieambtenaar zich niets meer kan herinneren van de dienst van 26 december 2005.

Beoordeling

6. De Nationale ombudsman heeft tijdens het onderzoek geconstateerd dat niet meer te achterhalen is welke politieambtenaren in de ochtend van 26 december 2005 tijdens het eerste incident in het Vondelpark zijn geweest. Alle politieambtenaren van het wijkteam Oud-West die dienst hadden in de bewuste ochtend is gevraagd of zij die ochtend in het Vondelpark zijn geweest. Allen hebben geantwoord dat zij zich niet kunnen herinneren of

zij in het Vondelpark zijn geweest. Nu niet kan worden vastgesteld welke politieambtenaren in het Vondelpark zijn geweest, er overigens ook geen informatie van politiezijde is over de door verzoeker gestelde gebeurtenis, en er geen concrete aanwijzingen zijn dat de politie opzettelijk informatie achterhoudt, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel. De Nationale ombudsman betreurt het feit dat niet meer achterhaald kan worden welke politieambtenaren er naar aanleiding van de melding van verzoeker ter plaatse zijn geweest. Hij deelt de mening van de Commissie voor de Politieklachten dat dit onzorgvuldig is van de politie.

7. Hoewel niet kan worden vastgesteld of de politie verzoeker heeft aangewezen als melder, merkt de Nationale ombudsman het volgende op. Het aanwijzen van een melder van een strafbaar feit ten overstaan van een dader, getuigt niet van professionaliteit van de politie en is in het algemeen niet verstandig. Het kan immers een incident laten escaleren en de melder zelfs in gevaar brengen. Een melder van een strafbaar feit mag van de politie verwachten dat zijn identiteit niet zomaar bekend wordt gemaakt aan de dader en dat hij eventueel beschermd wordt door de politie.

II. Ten aanzien van het weigeren van politieassistentie

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er tevens over dat hem op diezelfde ochtend van 26 december 2005 politieassistentie is geweigerd. Nadat de politieambtenaren verzoeker als melder van de mishandeling hebben aangewezen, had verzoeker het gezelschap de rug toegekeerd om toestanden te voorkomen en is hij zijn hond gaan uitlaten. Ongeveer een half uur later kwam verzoeker de man die de vrouw had mishandeld weer tegen. De man kwam schreeuwend op hem af en riep: "Ik trek je de kop van de romp." Verzoekers hond kon hem op dat moment beschermen en verzoeker liep met zijn hond naar huis terwijl de man schreeuwend en dreigend achter hem aanliep. Toen verzoeker bij zijn huis was aangekomen belde hij de alarmlijn. Hij werd doorverbonden met een politieambtenaar van de meldkamer van de politie Amsterdam-Amstelland en hij meldde de bedreiging. De politieambtenaar weigerde hem politieassistentie te verlenen omdat hij voor zijn huis stond en naar binnen kon gaan. Toen de dreigende man hoorde dat er geen politie zou komen wilde hij de daad bij het woord voegen. Gelukkig kon verzoeker met behulp van zijn hond de man verjagen. Ongeveer een half uur later ging verzoeker hardlopen in het Vondelpark. Bij de ingang van het Vondelpark aan de Amstelveenseweg zag verzoeker een politiewagen passeren. Hij hield deze politiewagen aan en deed zijn verhaal aan de politieambtenaren B. en T.

2. Tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman heeft de korpsbeheerder wederom het standpunt ingenomen dat de klacht feitelijk niet gegrond is. Hij verwijst voor zijn motivering naar het advies van de Commissie voor de Politieklachten. De Commissie overwoog dat er door de telefoniste van de meldkamer een incident was aangemaakt en

uitgezet was aan de politieambtenaren B. en T. De politieambtenaren zijn hierop naar het huis van verzoeker gegaan. In een rapportage van V. en H.V. is opgenomen dat verzoeker gerustgesteld was en dat het incident zo was afgedaan. De Commissie maakte hieruit op dat de politieambtenaren die verzoeker aanspraken niet toevallig passeerden, maar op de melding van verzoeker waren gekomen.

3. In een rapportage van de politie van 26 december 2005, opgemaakt door politieambtenaar B. staat het volgende:

"...Naar aanleiding van een melding van het Regionaal Inzet Centrum (RIC) betreffende een twist in het Vondelpark, zijn de politieambtenaren B. en T. naar het Vondelpark gegaan. Bij de ingang van het Vondelpark aan de Amstelveenseweg werden zij aangesproken door verzoeker, die verklaarde dat hij eerder die ochtend een melding had gedaan over mishandeling. Van deze melding was geen mutatie te vinden. Verzoeker had wederom een melding gedaan omdat hij de man, die eerder in die ochtend een vrouw mishandelde, weer was tegen gekomen en die man hem nu bedreigde. "

4. Uit een brief van inspecteur HV. van 11 oktober 2006 aan de commissaris van de politie is de volgende informatie naar voren gekomen:

..."Naar aanleiding van de tweede melding van verzoeker bij hem voor de deur is op 26 december 2005 om 06.39 uur een incident aangemaakt onder nummer (...). Dit incident is abusievelijk verkeerd afgesloten zonder te worden ingezet. Dit betrof een verkeerde handeling. Vervolgens is naar aanleiding van dezelfde melding van verzoeker om 06.50 uur een incident aangemaakt onder een ander nummer. Dit incident is om 06.53 uitgegeven aan de eenheid 4801 van het team Koninginneweg. Deze eenheid meldde zich om 06.57 ter plaatse. Om 07.12 rapporteerde de eenheid het incident af met de mededeling dat de melder gerustgesteld was.

De inspecteur schrijft voorts in deze brief dat, gebaseerd op de genoemde informatie, de tweede melding van verzoeker dus niet geweigerd is, maar geheel conform de gebruikelijke wijze is afgehandeld. Ten slotte schrijft hij dat er geen andere meldingen van verzoeker van die ochtend bekend zijn, noch dat assistentie door de medewerkster van de meldkamer is geweigerd."

5. In een brief van 13 november 2006 aan de Commissie voor de Politieklachten schrijft inspecteur V. dat de tweede melding van verzoeker omstreeks 06.50 uur is uitgezet bij de eenheid met roepnummer 4801. Deze eenheid betreft de politieambtenaren B. en T. Zij zijn ter plaatse gegaan naar aanleiding van de melding van verzoeker.

6. Uit een schriftelijke reactie van 8 november 2007 van inspecteur V. aan de korpschef blijkt dat er contact is geweest met politieambtenaar T. Deze verklaarde aan V. het volgende:

"Ik heb verzoeker aan de telefoon gehad. Ik heb hem inderdaad gezegd dat we niet de melding hadden om naar zijn woning aan de Schinkelhavenstraat te gaan. We hadden een melding over een twist in het Vondelpark. In het Vondelpark werden we aangesproken door verzoeker. Nadat we verzoeker te woord hebben gestaan hebben we nog rondgereden in het park om te zoeken naar de twist. Deze hebben we niet aangetroffen. Ik weet niet wie de melder was van de twist in het Vondelpark. Ik weet ook niet of verzoeker de melder was van de twist."

Beoordeling

7. Blijkens de door de politie verstrekte informatie is er wel gereageerd op verzoekers tweede melding, zij het dat in de desbetreffende rapportage staat dat het om een melding over "een twist in het Vondelpark" ging. Het is aannemelijk dat verzoekers melding niet geheel duidelijk was voor de meldkamer en dat uit verzoekers relaas is opgemaakt dat bijstand voor een ruzie in het Vondelpark werd gevraagd. De politie heeft zich vervolgens naar het Vondelpark begeven, zij het dat door een administratieve fout van de meldkamer er enige tijd overheen is gegaan voordat de melding kon worden uitgezet. Dit laatste zou mede kunnen verklaren waarom verzoeker - die naar eigen zeggen enige tijd na de melding was gaan joggen - in de veronderstelling verkeerde dat niet op zijn melding was gereageerd en dat hij de politie bij toeval tegenkwam. De Nationale ombudsman concludeert dat er mogelijk een misverstand is geweest over de inhoud van verzoekers tweede melding, maar dat voldoende aannemelijk is geworden dat de politie daarop wel heeft gereageerd. De klacht mist dan ook feitelijke grondslag.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland te Amsterdam, is niet gegrond ten aanzien van het weigeren van politieassistentie; ten aanzien van het aanwijzen als melder van de mishandeling, onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 13 augustus 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer L. te A. met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Amsterdam-Amstelland, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te

reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Verzoeker deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Het klachtdossier met betrekking tot verzoekers bij de politie ingediende klacht.

Verzoekschrift van 13 augustus 2007.

Standpunt van de korpsbeheerder van 23 november 2007.

Reactie van verzoeker van 15 december 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond